

кладни копни се сипѣха, хамбари се сип-
вали и пресипвали! Аминъ!

(Поема и сиреното.)

Туй сирени презъ колкото цѣдилчици
прѣцедено, колкото сѣ капчици въ ведрич-
ката капнали, на тогозъ нашъ брата тол-
кози агнета по двора блѣкнали, по много
яренца по двора му врѣкнали; овчици
стригатни, козици богатни, ако минатъ
презъ полъ врасакъ, ако минатъ презъ
гора прясакъ; попѣлници ли се дълбоки
доли, високи гори съ овчари, съ кехай,
доили се, броили се, дѣлили се, че се е
паднало кому лѣжичка, кому паничка, кому
злато, кому сребро, на тогозъ нашъ брата,
половина крина бѣли дукати, крина —
крина и половина желти желтици. Аминъ!

(Поема повѣсмото кѣлчица или повѣсмо отъ
ленъ или коприна.)

Пѣкъ тѣзи грѣсти, дълги като орачка
купраля, да сѣ семѣнни като дванайсетъ
синигера въ една дупка, да сѣ меки-меки,
като арбанашки кокони, да сѣ главести, да
сѣ главести като дръндобийскій кѣекъ.
Аминъ!

Слушалъ Х. Г. Рохлевъ учитель въ селото
Хърсово и Кара-Арнаутъ Разградско.